

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 4 Lutego v. s. 1829 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 25 stycznia.

JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ, Wielki Xiążę Jegomość MICHAŁ, wczora wieczorem wyjechał z tutejszey stolicy. (J. d. S. P.)

— Przez najwyższy dyplomata pod dniem 3 stycznia, jenerał porucznik, naczelnik artylleryi 2giey armii, Baron *Lewensztern* iszy, w nagrodę gorliwości odznaczający się służby w czasie terażniejszey kampanii przeciw Turkóm, gdzie niezmordowaną pieczę i pracami przykładał się do skutecznego działania powierzoney mu artylleryi, naytąskawiey mianowany kawalerem orderu *s. Prawowiernego Wielkiego Xiążęcia Alexandra Newskiego*.

— Jenerał porucznik, liczący się w kawalerii, Xiążę *Wadolski*, naytąskawiey mianowany kawalerem orderu *s. Równego z Apostołami Xiążęcia Włodzimierza 3rey klasy wielkiego krzyża*, w nagrodę odznaczającego się męstwem i wzorowey walecznością, okazaney w czasie oblężenia i zdobycia twierdzy *Kars*, przez dyplomata dnia 16 listopada r. z.

— Naczelnik ruchomego magazynu woyska działającego, jenerał major, *Baszłow*, przez dyplomata pod dniem 1 stycznia, naytąskawiey udarowany brylantowaną ozdobą orderu *s. Anny 1szey klasy*, w nagrodę gorliwości odznaczający się służby i pieczołowitości w urzędzeniu powierzonego sobie magazynu.

— Dowodzący trzeciemi batalionami 20tey dywizyi pieszey, jenerał major *Antropow* iszy, naytąskawiey udarowany brylantowemi znakami orderu *s. Anny 1szey klasy*, przez dyplomata pod dniem 17 listopada r. z., w nagrodę gorliwości i czynności, okazanych w czasie dożdenia prawem skrzydłem linii kaukaskiey, w celu zabezpieczenia granic od wtargnienia nieprzyjaciela i w celu zastąpienia spokojnych autów Nagajskich, znajdujących się na tamtey stronie *Kubani*. (R. I.)

— W nagrodę gorliwej służby, przez dyplomata najwyższy pod dniem 1 stycznia, rzeczywisty radca stanu, Xiążę *Oboleński*, gubernator cywilny kałużki, mianowany kawalerem orderu *s. Anny 1szey klasy*.

— Przez najwyższy ukaz J. C. M., do Rządzącego Senatu pod dniem 8 grudnia r. z. potwierdzone są nowe ustawy dla gimnazyow, szkół powiatowych i parafialnych, w wydziałach uniwersytetow: sankt-petersburskiego, moskiewskiego, chersońskiego i kazańskiego.

— W najwyższym ukasie J. C. M. do Rządzącego Senatu pod dniem 17 stycznia wyrażono: „W niezmienney chęci Naszey, zachowywać pomysłność wiernych Naszych poddanych jawnymi i niezachwianemi działaniami praw Naszych, Rozkazujemy: zamknąć komitet osobny, ustanowiony dnia 13 stycznia 1807 roku, dla roztrząsania spraw o złośliwe i szkodliwe zamiary; a sprawy, które weszły do jego rozpatrzenia, oddawać zarówno z innemi sprawami o przestępstwa do zwyczajnego prawnego rozpatrywania i sądenia w urzędach sądowych, przez ogólne postanowienia Państwa ustanowionych.”

— „Na przedstawienie JEGO CESARSKIEY WYSOKOŚCI CESARZEWICZA, o służbie gorliwością od-

znaczający się, znajdujący się przy Litewskim Gubernatorze Wojskowym Ober-Audytora 9tey klasy *Klemens Sumina*, Naymłościwiey podnosi my go do 8mej klasy.

— Przez najwyższy ukaz pod dniem 18 stycznia, radca tajny *Balugiański*, na własną prośbę, naymłościwiey uwolniony od obowiązku dyrektora kommissyi państwa umorzenia długow (G.S.)

— D. 22 t. m. przybył tu poseł królewskowirtemberski, Xiążę *Hohenlahe-Kirchberg*. (G.S.P.)

CESARSKA Akademia Rossyyska, chcąc rozpostrzeć okrag znajomości języka Sławiańsko-Rossyyskiego, a razem przykładać się do zaszczerpienia i ustalenia pięknego smaku w stosunku do różnego rodzaju tworow literatury oyczystey, ma wydawać co cztery miesiące jedną książkę uznanych przez nią dobrych pism i tłumaczeń. Do składu tey książki wchodzić będą: I) Sledzenia tyczące się języka sławiańskiego w powszechności i różnych jego dyalektów. II) Literatura oyczysta. III) Krytyczne obejrzenie literatury rossyyskiej. IV) Doniesienia o czynnościach CESARSKIEY Akademii Rossyyskiej. V) Wiadomości o książkach. VI) Żywoty. A jako celem tego pisma jest, nie tylko rozszerzenie literatury rossyyskiej, ale i podanie w ogólności pisarzom oyczystym pewnego w pracach ich przewodnictwa i zachęcenia: przeto Akademia, oprócz członków swoich, zaprasza i innych miłośników języka rossyyskiego, przysyłać pisma swe i przekłady, dla umieszczenia w tém dziele. Jeżeli kto z pisarzów okaże odznaczające się postępy lub szczególne zdolności w jakimkolwiek rodzaju tworow Literatury, takiego Akademia, na osnowie swoich postanowień, nagrodzi, podług uwagi, medalem, pieniędzmi, i przyjęciem na członka swego czynnego. (G. S. P.)

Odessa dnia 12 stycznia.

(Journal d'Odessa).

Jenerał major *Arnoldi* i Jenerał major *Reiter* przybyli do naszego miasta d. 9 t. m.

— Od d. 1 do 7 t. m. nie było tu żadney znakomitey przejaży. Od 7 do 12 przedano około 700 pudow rodzeńek korynckich po 6 r. 75 k. za pud i 250 pudow zwyczajney kawy po 25 rub. pud.

— Po długich i usilnych staraniach zwierzchności, przyszło nakoniec do tego, że otrzymano pierwszy raz w Odessie, około 600 pudow węgla kamiennych, wydobytych w gubernii ekaterynosławskiej, w powiecie haemutskim, w bliskości Ługańskiej ludwisarni, a przywieszono je tu mórzem przez *Taganrog*.

Kiszeniew dnia 5 stycznia.

Z naywiększą rokoszą poglądamy, że liczba zakładow edukacyynnych i uczących się, ciągle pomnaża się w naszym obwodzie, dziękując pieczołowitości Rządu. W końcu tego miesiąca spodziewamy się otwarcia szkół powiatowey i parafialney w naszym mieście. A tymczasem czyni się staranie do jak nayrychlejszego założenia gimnazyum obwodowego. Liczba uczących się w szkołach publicznych obwodu Bessarabskiego, dochodzi do 300. (J. d' O.)

KRÓLEWSTWO POLSKIE.
Warszawa dnia 7 lutego.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dnia onegdajszego, po upłynionym kwartale od zgonu błogosławionej pamięci NAYJAŚNIEJSZEJ CESARZOWEY MARYI, odbyło się w kaplicy Zamku Królewskiego wielkie żałobne nabożeństwo.

— Wykaz konsumpcyi z całego roku 1828 w mieście *Warszawie* (z raportów urzędowych.) 139,150 korcy żyta, 150,502 pszenicy, 12,612 grochu, 6,570 gryki, 144,462 jęczmienia, 189,638 owsa, 64,510 fur siana poś centnarów, 39,462 fur słomy, 151,375 fur drzewa, 16,907 fur węgla, 21,234 korcy mąki pszenney, 37,174 żytney, 1,909 gryczaney, 6,614 kaszy jaglanej, 11,354 gryczaney zwyyczajney, 18,333 jęczmienney, 539,749 sztuk rozmaitego drobiu, 122,865 garcy masła, 3,890 półci stoniny, 142,738 kop jaj, 815,190 sztuk sera różney wielkości, 39,908 sztuk wołów inclusive krów, 37,180 wieprzów, 48,703 cieląt, 80,274 baranów i t. d., za cò wydano zł. pol. 27,097,225.

— Ogłoszono zdarzenie, godne uwielbienia i podania do powszechney wiadomości. Dobra *Górki* i *Równiny* w województwie Krakowskiem, które weszły do towarzystwa kredytowego ziemskiego, zniszczone zostały okropną burzą tak, że w nich, jak to mówią, kamień na kamieniu nie pozostał. Z tej przyczyny nie mogły opłacać rat należących Dyrekcyi T. K. Z., a właścicielka, wdowa z małoletnimi dziećmi, nie była zdolna poradzić sobie. Dyrekcyja T. K. Z., ściśle trzymając się przepisów prawa, na których oparte jest istnienie i kredyt towarzystwa, zajęła naprzód dobra te i chciała je wydzierżawić, ale, gdy z powodu zniszczenia nie znalazł się dzierżawca, wystawiła je na sprzedaż. Jeden z członków Dyrekcyi głównej wniosł, aby uczynić wezwanie do wszystkich Dyrekcyi szczegółowych z prośbą, aby składki obywatelskie uratowały tę nieszczęśliwą familią od zupełnego upadku. Krok ten przyjęty i wkrótce pomysłnym skutkiem uwieczony został. Obywatele złożyli się, i nie tylko zaspokoiili zaległość Towarzystwu kredytowemu należącą się, ale nawet reszta pozostała ze składek, użyta bydź może na prędze podźwignienie zniszczonej majątności. (Przew. Pol.)

(z Kurjera Warszawskiego.)

Ze świty Jego Cesarskiej Mości Jenerał *Stroganow*, wracając z *Wiednia* do *Petersburga*, przybył onegdaj do *Warszawy*, gdzie przez kilka dni zabawi.

— W województwie Sandomierskiem pod *Chmielowem*, w dobrach *J.W. Karwickiey*, przy kopaniu kamieni, znaleziono *Jelenia skamieniałego* wielkości naturalnej.

— Już wielu przysłówiów naszych początek wyjaśniony i ogłoszony w Kurjerze, staje się dla mnie pobudką, ażebym upraszał badaczy języka naszego o wykrycie początku i zasady tego przysłowia: *Pragnie, jak kania dżdżu*. W.

AUSTRYA.
Wiedeń dnia 24 stycznia.
(z Gazety Warszawskiej.)

Dnia 19 b. m. o godzinie 7 wieczorem, odbyło się uroczyste pochowanie zwłok zmarłej *Xiężny Metternich*, w kościele dworskim ś. *Michała*, przy wielkim napływie ludu. Wszystkie stany podzielają boleść tej straty. N. Cesarz Jmć okazał *Xięciu* swój najmocniejszy żal z tego wypadku: natychmiast po śmierci *Xiężny*, ofiarował mu mieszkanie w własnym zamku, w sposób bardzo zaszczytny, i starał się tym rzadkim dowodem swego poważania, łagodzić boleść strapionego *Xiężca*. Dnia 22 b. m. odprawiono się żałobne nabożeństwo za duszę zmarłej *Xiężny*, w tymże kościele ś. *Michała*.

— Od dnia 21 b. m. rozchodzą się głośne wieści na giełdzie, iż *Dywan* przyjął warunki względem uspokojenia Grecyi, przesłane do *Stambutu*, i wezwał *Postów*, aby wrócili z *Poros* do stolicy.

Czyli te wieści są gruntowne, nie wiemy; miały jednak wpływ na podniesienie kursu papierów publicznych.

ANGLIA.
Londyn dnia 21 stycznia.

(z Gazety Warszawskiej.)

List z *Dublina* pod dniem 19 b. m. donosi, iż *Margrabia Anglesea* tegoż dnia ztamtąd wyjechał. Około godziny 10tej zrana przybył w towarzystwie *Lordów George* i *Alfreda Paget* do zamku *Dublińskiego*, gdzie na dziedzińcu zebrało się niezmiernie mnóstwo ludzi, którzy okazywali mu dowody szacunku i przychylności. Za pojazdem *Margrabiego* szły dwa inne pojazdy, w których siedziała małżonka jego i niektórzy członkowie rodziny. *Margrabia* udał się natychmiast do paradyżu pokojów, gdzie przyjął zgromadzoną szlachtę, która ostatni raz chciała mu złożyć swoje uszanowanie. Zrana jeszcze osada stanęła pod bronią, i z muzyką uszykowała się na ulicach, którą *Margrabia* przejeżdżał. Na celniejszych ulicach pozamykano sklepy; sklepów zaś przy ulicach, przez które *Margrabia* jechał, wcale nie otworzono. W oknach widziano wiele dam znakomitych, najgustowniej ubranych. Po skończonym postuchaniu w zamku, które trwało do godziny 12stej w południe, wsiadł *Margrabia* na konia, i w towarzystwie szlachty i innych znakomitych osób także na koniach, przejechał przez miasto. Do nich przyłączyli się reprezentanci kupców i rzemieślników; miło było widzieć panujący wszędzie porządek, chociaż liczba widzów coraz bardziej się powiększała. *Lord W. Paget* i *Admirał C. Paget* odprowadzili *Margrabiego* do *Holyhead*, a potem wrócili do *Dublinu*. Dwa młodzi synowie tegoż *Margrabiego* towarzyszą oycu do *Beaudesert*. Prywatny sekretarz jego i *Lord Clarence* mieli nazajutrz wyjechać z *Dublinu*.

— Dnia 22 —

Dziś był obiad u *Króla Jmci* w zamku *Windsorskim*; znajdowali się na nim: *Xiężna Kent*, *Xiężę Esterhazy* i wiele innych znakomitych osób.

— Wczoraj i dziś odprawiła się wielka rada gabinetowa w wydziale spraw zagranicznych, poczem *Pan Bülow*, poseł pruski miał naradę z *Hrabią Aberdeen*. Dziś nadeszły tu listy od *Lorda Stuart de Rothsay*, posta naszego w *Paryżu*.

— *Pan O'Connell* otrzymał z *Baltimore*, w Ameryce, 150 funtów szterlingów (6000 zł. pol.) składki dla towarzystwa *Katolików*. Słychać, iż dnia 13 lutego wyjedzie do *Londynu*.

— W bibliotece pałacu w *Lambeth* znajduje się skorupa żółwia, który w roku 1623, tam sprowadzony, żył do roku 1730. Inny żółw znajdował się od roku 1628 do 1753 w ogrodzie biskupa *Sand*. Niewiadomo, wiele lat miały te żółwie, nim się dostały do miejsc wspomnianych.

— Tutejsza gazeta *Times* wyszła dnia 19 b. m. pierwszy raz z swoim dodatkiem na jednym arkuszu ogromnej wielkości. Oświadcza sama, iż to czyni dla oszczędzenia stępla od osobnego dodatku. Arkusz jest prawie dwa razy większy, niż był dotąd; obeymuje 48 długich kolumn, ma 2 łokcie długości, a półtora łokcia szerokości.

— Donoszą z *Devenport*: „*Szoner portugalski, Santa Lovisa*, popłynął dnia 12 b. m. do *Terceiry* z kilku oficerami i żołnierzami, którzy należeli do zakładu wychodców portugalskich; a 15 b. m. popłynęły także dwa inne okręty z oficerami i żołnierzami w témże samém przeznaczeniu. Okręt *Felicisy*, najęty w *Londynie* przez pełnomocników *Brezylijskich*, celem przewiezienia do *Brezylii* młodych wychodców portugalskich, rodem z *Brezylii*, popłynął dnia 12 b. m. do *Rio Janeiro* z 11 takimi młodzięcami, którzy po większej części byli uczniami uniwersytetu w *Koimbrze*.”

— *Xiężę Polignac*, poseł francuzki, zwieził niedawno magazyn *Kompanii Wschodnio-Indyjskiej*, i oglądał tam zachowane szczątki wyprawy *La Peyrousa*, które kapitan *Dillon* przywiózł z *Indy*.

— List z *Gibraltaru* pod dniem 29 grudnia wy-

raza: „Okreś *Orestes*, przybyły wczoraj przed *Tangeru*, dla wzięcia żywności i wody, przywiózł wiadomość, że interessa nasze nie doznały tam żadnej odmiany. Cesarz Marokański nie chce przystać na żądania nasze. Od kilku dni nikt tu (w *Gibraltarze*) nie zachorował na zaraźliwą gorączkę.”

— Na początku tego miesiąca, odbyło się w *Dublinie* posiedzenie towarzystwa Górniczego Irlandzkiego. Ze zdania sprawy półrocznej dowiadujemy się, że wspomniane towarzystwo otrzymało z kopalni w Hrabstwach *Wicklow*, *Waterford*, *Tipperary*, *Cork*, *Roscommon* i *Donegal* dochodu 75,000 fun. szter. (3,000,000 zł. pol.), ludzi zaś pracowało 2,000. Kapitał towarzystwa w dobrach nieruchomości, machinach, kopalniach, wynosi w gotowiznie i dowodach 100,000 funt. szter. (4,000,000 zł. pol.).

— Słychać, iż młoda Królowa Portugalska otrzymała dnia 19 b. m. przywiezione przez kawalera *Mozinho de Silveira* listy od oycy swego, Cesarza Brazylijskiego, który niezmiennie postanowił utrzymać prawa córki swej do tronu. Pochwalił zupełnie czynności Margrabiego *Palmella*.

— Dnia 23 —

Gazeta wychodząca w *Plimouth* donosi, iż trzy oddziały officerów i żołnierzy portugalskich wsiadły tam na okręty; przydaje oraz uwagę, iż bezzasadną jest wieścią, jakoby rząd nasz kazał kilku okrętom wojennym eskortować tych wychodców portugalskich do Brazylii.

— Gazeta *Globe* pisze: „Odbieramy wiadomość z Archipelagu, iż tam na przyszlą wiosnę spodziewają się przybycia eskadry północno-amerykańskiej, z kąd wnoszą, iż traktat handlowy między Zjednoczonymi Stanami północnej Ameryki a Portą Ottomańską został zawarty.”

PORTUGALIA.

Lizbona dnia 7 stycznia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dnia 6 b. m. z okoliczności święta Trzech Królów były wielkie pokoje u dworu. *Don-Miguel* dozwolił ucałować swą rękę wszystkim panom, tudzież licznym osobom wyższych stopni w duchowieństwie, wojsku i różnych wydziałach administracyi; a gdy niektóre z nich dały poznać obawę, aby *Don-Miguel* nie doznał przez to znuzenia, odpowiedział im z uśmiechem: *Nigdy nie byłem zdrowszy, jak teraz*. Z resztą choroba, lubo tak długo trwała, nie zostawiła żadnych śladów cierpienia na twarzy *Don-Miguela*.

— Dnia 7 —

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Rozkazem dziennym zalecono officerom, sypiać w koszarach swoich pułków i nie pozwalać żołnierzom rozmawiać o *Donnie Maryi*. Policya odebrała rozkaz, kilka niebezpiecznych osób uwięzić.

— Minister spraw wewnętrznych *Leite*, mianowany został Hrabią *Bastos*, od miasta urodzenia; Margrabia *Tancos* otrzymał wielki krzyż orderu wieży i miecza i t. d.

— Gazeta Codzienna pisze także z *Lizbony* pod tą samą datą: Gazeta dworska umieściła dekret *Don-Miguela I*, wzywający na powrót do służby kilku officerów, którzy w r. 1820, z powodu okazania Królowi *Janowi VI* wierności w prowincyi *Tras-os-Montes*, oddaleni byli.

— Nadeszłe tu z Londynu pismka zaprzeczające prawności *Don-Miguelowi*, znalazły przeciwników, a którzy naczynnie jego prawa wykazują. Gazeta umieszcza wciąż imiona osób, przyczyniających się dobrowolnie datkami do zasilenia wycieńzonego skarbu naszego.

FRANCYA.

Paryż dnia 23 stycznia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Onegdaj o godzinie 11stej zrana był Król *Jmé* z *Xiążką Berry* na corocznym żałobnym nabożeństwie za *Ludwika XVI*. i Królową *Maryą*

Antoninę w kaplicy zamkowej. *Xiążkę Delfin* z małżonką swoją, oraz *Xiążkę Orleanu* z rodziną znajdowali się na takimże nabożeństwie w Opactwie *St. Denis*, gdzie także byli Postowie zagranični, Deputacye sądów Kassacyynego i Appellacyynego, Izby obrachunkowej, Rady publicznego oświecenia, Trybunałów cywilnego i handlowego, Rady miejskiej Paryzkiej, tudzież wielu Jenerałów i wyższych officerów, nie mniej władze wojskowe i cywilne miejscowe. W kaplicy zamkowej odprawił Mszą ś. Arcy-Biskup z *Bourges*, a *X. Droz*, jałmużnik, przeczytał testament nieboszczyka Króla; w *St. Denis* zaś odprawił Mszą ś. Biskup z *Tulle*, a testament przeczytał Biskup z *Caristo*. O teyże godzinie było także nabożeństwo w kościele katedralnym *Panny Maryi*, i we wszystkich innych kościołach stolicy. Wszędzie lud zgromadził się licznie.

— Słychać znowu, iż *Xiążkę Mortemart* obejmie urząd Ministra spraw zagranicznych.

— Listy z *Tulonu* pod d. 14 b. m. donoszą o przybyciu tam kilku okrętów z chorymi żołnierzami i częścią wojska z *Morei*. Ci, którzy się znajdują na okrętach wojennych, odbędą kwarantannę w *Tulonie*, a będący na statkach przewozowych odbędą onę w *Marsylii*.

— Postanowienie Królewskie, wydane d. 12 grudnia, względem osób Ministerstwa morskiego wyraża: „Uznając, iż powiększenie naszej potęgi morskiej, wymaga także powiększenia liczby osób naszej marynarki, na przedstawienie naszego Ministra Sekretarza stanu morskiego i osad, postanowiliśmy i niniejszem stanowimy, co następuje: Artykuł 1) Liczba Jenerałów, officerów sztabowych i innych Królewskiego korpusu morskiego, ma się składać z 12 Admiratów, 24 Kontr-Admiratów, 44 Kapitanów okrętowych pierwszej klasy, 66 Kapitanów okrętowych drugiej klasy, 150 Kapitanów fregatowych, 500 Poruczników okrętowych, i 550 Chorążych okrętowych. Potrzebne atoli awanse dla uzupełnienia tey liczby, nastąpią powoli i w czasie przez nas później oznaczonym. Mianowania wydane nad dotychczasową normalną liczbę, wejdą w terażniejszą liczbę. Artykuł 2) Liczba uczeniów pierwszej i drugiej klasy wynosić będzie 350; dopóki zaś ustanowiona liczba chorążych okrętowych nie będzie uzupełnioną, nasz Minister morski przepoczyna corok kandydatów, którzy, odbywszy przepisany examen, zostaną przypuszczeni do stopnia ucznia drugiej klasy. Artykuł 3) Dostojność Marszałka Francyi ma być nadana Vice-Admiralom naszym, którzy dopełnią warunków, później przepisanych mających. Artykuł 4) Vice-Admiralowie, którym powierzaliśmy dowództwo eskadry, złożoney z 15 lub więcej okrętów liniowych, i których tymczasowie opatrzylismy władzą Admiralską, mają przez ciąg swojego dowództwa używać prerogatyw i honorów, przywiązanych do dostojności Marszałka Francyi.”

— Dnia 27 —

Dziś Król *Jmé* zagaik posiedzenie Izb następującą mową z tronu:

„Mości Panowie! Cieszy mię widząc W Panów zebranych corok około tronu mego, dla poświęcenia się wspólnie ze mną wielkim sprawom narodu mego. Zadowolenie, jakiego zład doznaję, jest dziś tém mocniejsze, iż mam W Panom udzielić przyjemnych wiadomości i powierzyć ważne interessa. Stosunki moje z Mocarstwami są ciągle przyjacielskie. Zapewnienia, które od Sprzymierzeńców moich odbieram, zarcęzają mi, iż, pomimo krwawych wypadków na Wschodzie, pokój w innych krajach Europy nie będzie przerwany. Dla przyspieszenia pacyfikacyi Grecyi, zniósłszy się z Rosyją i Anglią, wysłałem część wojska mego do *Morei*. Na widok kilku tysięcy Francuzów, gotowych do spełnienia zaszczytnego, danego im zlecenia, sławna ta ziemia, zbyt długo na spustoszenie wystawiona, odzyskała pokój i została przywiedzioną do stanu zaspakajającego. Tam, jak pod *Nawarynem*, zgodność bander dowiodła światu, jak wysoko trzy korony cenią zobowiązanie się

traktatami, a żołnierze moi z radością pamiętają prawą pomoc, której od marynarki Angielskiej doznali. Podane Porcie wyraźne oświadczenie postawiło Moreę i przyległe wyspy pod opieką trzech Mocarstw. Uroczysty ten akt uczyni dłuższe zajęcie tego półwyspu zbyt cennym. Nie przestaję pomagać Grekowi do naprawienia ich zwałisk, a okręty moje sprowadzają do nich tych niewolników chrześcijan, którym pobożna wspaniałość Francji oyczynę i wolność przywróciła. Taka troskliwość nie będzie bezkorzystną; mam przyczynę mniemać, iż Porta poznając, co jest lepszego, nie będzie się dłużej opierała skutecznieniu traktatu z dnia 6 lipca, i można mieć nadzieję, iż to pierwsze zbliżenie się posłuży do przywrócenia pokoju na Wschodzie. Stan Hiszpanii dozwolił mi odwołać wojsko, które tam zostawiłem pod rozporządzeniem Króla Jmci Katolickiego. Żołnierze moi uyrzeli znowu oyczynę swoją, otrzymawszy wszędzie od ludu po drodze dowody szacunku i żalu z ich wychodu, jakie się wyborney ich karności należały. Znaczne zaliczenia pieniężne zostały dane rządowi hiszpańskiemu, a podpisana niedawno umowa zwrót ich stanowi. Nadzieja, którą mam zawsze, otrzymania sprawiedliwego zadość uczynienia od Deja Algierskiego, skłoniła mię do wstrzymania środków, których podobno dla ukarania jego będę musiał użyć; lecz niczego nie omieszkałam dla zastony handlu francuzkiego od zniewagi i łupieztwa, a widoczne przykłady nauczyły już algierczyków, iż nie jest łatwo wymknąć się przed bacznością okrętów moich. Zobowiązania, jakie nasiebie dawniejsza osada Francuzka przyjęła, doznały przeszkody w swoim skutecznieniu. Przekonawszy się, iż to uchybienie pochodziło z niemożności, musiałem zezwolić na rozpoczęcie z nią układu, skuteczniejszego dla zastony interessu osadników i handlu. Niektórzy poddani moi ucierpieli przez środki użyte przez Cesarza Brezyljskiego w wojnie jego z Rzecząpospolitą Buenos-Ayreską; zabrano im kilka okrętów. Lecz nie dawno zatwierdziłem układ, który poświęcając zasadę zachowywaną zawsze przez Francję względem systematu blokady, zapewnia im zwrót własności, i stosowne do poniesionej straty wynagrodzenie. Tak w tej, jak w każdej innej okoliczności, winienem oddać pochwałę marynarce francuzkiej, która się zawsze okazuje godną wysokiego swego powołania. Ciągłe wstrząśnienia, jakich niektóre z nowych krajów południowo-amerykańskich doznają, wzbudziły niepokój względem politycznego ich stanu i utrudniły rozpoczęcie z nimi regularnego związku. Lecz niedaleka, bez wątpienia, jest chwila, kiedy będę mógł nadać temu związkowi trwałość, użyteczną dla poddanych moich; tymczasem zaś powierzyłem konsulom przestrzeganie ich interessów. Taki jest, Mości Panowie, szczęśliwy stan stosunków naszych z Mocarstwami zagranicznymi. Jakiegokolwiek nareszcie mogą być przyszłe wypadki, nigdy nie zapomnę, iż sława Francji jest powierzonym mi świętym dobrem, i że honor broniący jej, jest najpiękniejszą korony mojej prerogatywą. Spokoyność i pokoy panują w kraju; przemyśl francuzki, tak słusznie zawsze wychwalały, swojemi postępami jedna sobie nowe zalety. Niektóre części rolnictwa i handlu naszego cierpią wprawdzie; lecz spodziewam się, iż będę mógł zmniejszyć zło, jeśli nie zupełnie uchylić. Ciągłe niepogody i szkodliwa zwłoka, jakich żniwa doznały, wymagały przez kilka tygodni troskliwości mojego rządu. Tymczasem, boleśna niepewność względem zasiłków naszych znikła zaraz po osiągnięciu dokładniejszych wiadomości. Żywność dla wszystkich jest zapewniona; a jeśli cena zboża, podwyższając z jednej strony pomyślność rolnika, z drugiej powiększa smutny stan ubogiego, te-

dy Opatrzność utworzyła dobroczynność dla wspierania cierpiącego. Druk używa zupełnej wolności. Jeżeli rozwiążność, najzłobniejsza jej nieprzyjaciółka, pokazuje się jeszcze gdzieś niedzie pod zastoną wspaniałomyślnego prawa, tedy rozsądek publiczny, który się codzień ustala i bardziej oświeca, odda słusność tym złoceńcom, a stan sędziowski, wierny wysokiemu swojemu powołaniu, zna swoje obowiązki, i zawsze je będzie umiał pełnić. Potrzeba bronięcia religii ojców naszych od wszelkiego nadwerżenia, czuwania nad wypełnieniem praw w moim królestwie, i razem starania się o utrzymanie stanu duchownego, skłoniła mię do dóyrzałej rozważki do postanowienia środków, jakie potrzebne mi uznałem. Środki te są skuteczniejsze należne prawom, uszanowanie winne religii, i sprawiedliwy szacunek, jakiego służy jej wymagać mogą, zostały z sobą połączone. Udzielone będą W Panom wiadomości o stanie skarbu naszego. Z radością dowiecie się, iż dochód w roku 1828 był większy, aniżeli w budżecie rachowano. Ta wzrastająca pomyślność, nie powinna uczynić żadnego uszczerbku systematowi oszczędności, któremu się rząd mój codzień bardziej poświęcać winien, nie zapominając atoli, iż użyteczne wydatki są także oszczędnością. Liczne interessa będą przedmiotem terażniejszego posiedzenia. Będziecie W Panowie obradowali nad ciągnięciem praw, dla wojska przeznaczoną, która zasługuje na największą uwagę; będziecie także podane W Panom prawo o uposażeniu Izby Parów i kilka innych, które są godne zupełnego zajęcia się W Panów. Ważny projekt wymaga szczególniejszej troskliwości waszej. Oddawna już uznano potrzebę organizacji municypalnej i departamentowej, którąby w całej osnowie zgadzała się z konstytucją naszą. Najtrudniejsze zapytania łączyły się z takim urządzeniem, które gminom i departamentom powinno zapewnić sprawiedliwy udział w przestrzeganiu ich interessów, a razem zostawić opiekuńczej i sterniczej władzy, jaka służy Koronie, zupełną moc i wolność w działaniu, potrzebną do utrzymania publicznego porządku. Projekt ten, który W Panom będzie podany, kazałem z troskliwością przysposobić. Wymagam od mądrości waszej zupełnego nim zajęcia się, a poruczam go przywiązaniu waszemu do powszechnego dobra i wierności. Codzień bardziej przekonany jestem o przychylności ludów moich; codzień zobowiązanie względem nich przyjęte, poświęcenia życia mego dla ich szczęścia, staje się dla mnie świętszym. Wzniosłe to powołanie, do którego spełnienia oczekuję pomocy waszej, Mości Panowie, powinno być codzień łatwiejszym. Doświadczenie położyło koniec marnym nierozsądnych teoryj; wieć Francya, równie, jak W Panowie, na czem polega jej szczęśliwość; a ci, którzyby jej szukać mieli gdzie indziej, nie zaś w szczerym związku władzy królewskiej ze swobodami poświęconymi przez konstytucją, zostaliby głośno i jawnie uznani za wyrodków. Jesteście W Panowie powołani, abyscie związek ten uczynili mocniejszym i trwałszym. Jako wierni poddani i prawi Francuzi dopełnicie tego pięknego zlecenia, a usiłowania wasze doznają równie pomocy waszego Króla, jak wdzięczności narodu."

H I S Z P A N I A.
Madryt dnia 13 stycznia.
(z Gazety Warszawskiej).

Spadły tu wielkie śniegi. wąwozy Guadarama są prawie zamknięte, a francuzkie poczty konne na Burgas i Vittoria, jeszcze nie nadeszły. Po dróżni z Francji opóźnili się o całą dobę.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

Wilno dnia 4 Lutego v. s. 1829 roku.

3 Od Wileńskiej Skarbowey Izby ogłasza się, iż w czasie mających się odbywać u niej 11, 12 i 13 marca teraźniejszego 1829 roku targow, na oddanie w 12stoletnią arendowną dzierżawę zawakowanych Skarbowych majątkow w różnych powiatach Wileńskiej Gubernii położonych, będą się razem odbywać targi w tychże terminach na majątki wyrażone w przyłączoney przy niniejszém Wiadomości, jeden zawakowany na lat 12, i siedm skarbowych majątkow przeznaczonych do odebrania od teraźniejszych dzierżawcow, za nieakuratne przez nich wnoszenie należnych do Skarbu z tych majątkow dochodow, do upływienia terminow tym nieakuratnym dzierżawcom; dla czego życzący targować się o te majątki, zechcą przybydź na oznaczone wyżej terminy do tej Izby sami, albo przysłać umocowanych z dostatecznymi ewikcyami, odpowiadającemi dwurocznemu dochodowi wyliczonemu z tych majątkow, o które chcą targować się. Dnia 26 stycznia 1829 roku.

Sowietnik Kołkowski.

Naczelnik Stołu Orzechowski.

Guberski Sekretarz Kulikowski.

Wiadomość o Skarbowych majątkach Wileńskiej Gubernii, które przeznaczają się do odebrania za nagromadzoną przez teraźniejszych dzierżawcow, więcej jak za jedną połowę roku niedoinkę, i o jednym zawakowanym.

Nazwiska majątkow w Powiatach.	Stan majątkow podług inwentarzow i dochod z nich.								
	Powiatki.	Miejsczeczka.	Wsi i znacian-kow.	Liczba różnego rodzaju domow.	Dusz próci inekcy podług rewizyi 1810 r.	Lustracyyny dochod.		Cena za które były wypuszczane.	
						S r e b r e m.			
						R.	K.	R.	K.
<i>Wileńskim.</i>									
Bystrzyckie Starostwo	2	1	11	320	632	4183	14½	—	—
<i>Trockim.</i>									
Streypuny Buywuny	1	—	2	4	12	230	53½	152	—
<i>Wiłkomierskim.</i>									
Okajnskie	—	—	2	37	142	700	31½	637	29
Powizyńce	1	—	1	5	19	175	—	180	—
<i>Oszmiańskim.</i>									
Rudniki dzierżawa z przyłączoną do niej Porycką ziemią	1	—	2	6	22	119	7½	—	—
<i>Zawileyskim.</i>									
Rusoliszki	1	—	1	2	1	53	75½	58	—
<i>Rosieńskim.</i>									
Botosz	—	—	—	2	—	30	52	130	—
<i>Brastawskim.</i>									
Zawakowany majątek oddający się na lat 12 w arendę. Symoniszki	1	—	6	16	19	414	—	—	—

Sowietnik Kołkowski.

Naczelnik Stołu Orzechowski.

Guberski Sekretarz Kulikowski.

1 Wypuszcza się w dzierżawę, na rok jeden od d. 23 kwietnia r. t. karczma do majątku Uniwersyteckiego Zameczka należąca, Karolinka zwana, wraz z traktyerem przy niej, stajnią, lodownią, altaną i ogrodem blisko morga wynoszącym; życzący przeto wziąć taką dzierżawę mają się stawić z prawnymi ewikcy-

ami w Kancellaryi CESARSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego d. 8, 11 i 12 lutego teraźn., w których licytacya na to odbywać się będzie.

1 Od Podolskiej Magistratury Powszechney Opieki niniejszém ogłasza się, iż na sprzedaż oddanego na ewikcyą tej Magistraturze, za omi-

nieniem terminu, majątku obywatela Jana Bobusza 100 dusz pól męzkiej włości, Kamienieckiego powiatu w części miasteczka Balina, Cyganówką zwanego, znajdujących się, dla uzyskania długu, za pożyczką jego, wynoszącego oprócz procentów 2340 rub. srebr. i 11,000 rub. assygn., naznaczono do targów terminy 1szy 4, 2gi 6, i 5ci ostateczny 8 lutego 1829 roku. życzący kupić ten majątek, zechcą przybyć do Magistratury Powszechnej Opieki pomienionych dni na 11stą godziną zrana, i widzieć przedającego się majątku inwentarz i warunki.

Buchhalter Szaniawski.

1 Od Podolskiej Magistratury Powszechnej Opieki niniejszemu ogłasza się, iż na sprzedaż oddanego tej Magistraturze, za ominieniem terminu, murowanego domu Kamienieckich obywateli Abramka Hambarga i Josia Helzayda, w mieście Kamieńcu położonego, ocenionego 5983 rub. assygn., dla uzyskania długu za pożyczką ich, wynoszącego oprócz procentów 460 rub. srebr., naznaczono do targów terminy 1szy 4, 2gi 6, i 5ci ostateczny 8 marca tego 1829 roku, życzący kupić ten dom, zechcą przybyć do Magistratury Powszechnej Opieki pomienionych dni na 11stą godzinę zrana, i widzieć w niej przedającego się domu inwentarz i warunki.

Sekretarz Czarutcki.

1 Od Mohilewskiej Magistratury Powszechnej Opieki ogłasza się, iż w niej będzie się sprzedawać z publicznego targu, oddany na ewikcyę, za ominienie terminu, nieruchomy majątek obywateli Adama i żony jego Hołyńskich, położony we Mściwoskim Pcie w majątności Koskowie 100 pól męzkiej włości, z nowourodzonemi i ze zbiegłemi, z dwornym zabudowaniem, ziemią i wszelką przynależnością, oceniony podług 100letniej proporecy 18000 rub. ass.; życzący kupić ten majątek zechcą przybyć do tej Magistratury na terminy: 1szy 19, 2gi 22, i 5ci 25 maja tego roku.

Sekretarz Hołyński.

3 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu Czasowej Expedycyi ogłasza się, iż dla nieprzybycia życzących kupić majątek Szyrwinty obywatela Józefa Houwalta, w Wileńskim Pcie położony, oddany na sprzedaż z publicznych targów, dla uzyskania prowiantskiej od tego Houwalta należności 4986 rub. 18 kop. sr. z procentami, na uprzednie niejednokrotnie już naznaczone terminy; naznaczono po raz ostatni a mianowicie: 1szy 23, 2gi 25 następującego kwietnia, a 5ci ostateczny we trzy miesiące od dnia pierwszego wydrukowania ogłoszenia w S. Petersburskich albo Moskiewskich gazetach; a zatem życzący kupić majątek Szyrwinty zechcą przybyć na wyżey oznaczone terminy do tego Rządu. D. 26 stycznia 1829 r.

Sowiecnik O. Anderson.

Sekretarz Sokołowski.

Naczelnik Stołu Konarzewski.

2 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Z przyczyny upłynionego terminu trzyletniemu kontraktowi, zawartemu z grodzieńskimi kupcami Mowszą Judelowiczem Eberem i Mendelem Leyzerowiczem Sobolem na

dostawę dla zsyłkowych i przesyłkowych aresztantów męzkiej i żeńskiej płci, również dla małoletnich zsyłkowych dzieci odzieży i obuwia; dla odbycia w tym Rządzie na takową dostawę aresztantskiej odzieży i obuwia, publicznych targów, naznaczono terminy: 1szy 11, 2gi 13 i 3ci ostateczny 15 następującego Intego; zatem życzący podjąć się pomienionej dostawy zechcą przybyć do tego Rządu z dostatecznemi porękami albo ewikcyami, odpowiadającymi w proporcji 16,000 rub. ass. D. 30 stycznia 1829 r.

Assesor Józef Szulo.

Sekretarz Jamout.

Tytularny Sowiecnik Wincenty Leonowicz.

2 Od Wołyńskiej Magistratury Powszechnej Opieki niniejszemu ogłasza się, iż w niej przedaje się z publicznego przez aukcyę targu oddany na ewikcyę za ominieniem terminu, nieruchomy majątek obywateli Xiążąt Michała i Emilii Radziwiłłow, położony Wołyńskiej Gubernii Rowieńskiego Powiatu we wsi Podluznym 46 dusz pól męzkiej włości, zapisanych do rewizyi 1816 roku za obywatelem Radcą Tajnym Senatorem i Kawalerem Hrabą Worcelem, które dostały się im Radziwiłłom przez sukcesyę, z urodzonemi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią i wszelkiem na niej zabudowaniem, za niezapłacone pożyczony przez pomienionych Xiążąt Radziwiłłow kapitałbey sr. 1310 rub. 60 kop. summy, z procentem i uchybieniem terminu; dla czego naznaczono terminy do targów 1szy 15, 2gi 17 i 3ci ostateczny 20 następującego maja; zatem życzący kupić ten majątek, zechcą przybyć na oznaczone terminy do tej Magistratury z gotowemi pieniędzmi, i widzieć w niej przedającego się majątku inwentarz. D. 22 stycznia 1829 roku.

Marszałek Guberski i Kawaler Hrabia Michał Czacki.

Sekretarz Kondratjew.

Guberski Sekretarz Bahrynowski.

2 Sąd Ziemski Ptu Wileń. spełniając postanowienie Rządu Gubernialnego Wileń. zawiadania szlachtę Bartłomieja Sipki, Annę Łozowickę, Łukasza Kuleszy Rotm. b. W. Pol., Wincentego Nowickiego Regenta, Michała Batrańca Kol. Sekretarza, Wincentego i Antoninę Juniewiczow Tytular. Sowiet., XX. Dominikanow Wileń., żyda Szlomy Faywiszowicza Dabinskiego, i successorow X. Xawerego Lackiego, oraz dalszych wszystkich kredytorow Franciszka Kończy, do summy wyrokiem Rządzącego Senatu na byłych urzędnikach Sądu Ziem. Wileń. wskazanej pretensye regulujących, izby oni porządkiem prawami przepisany za pozwami i aktoratami poszukiwanie swoje bez żadney zwłoki w Sądzie niniejszym rozpoczęli; gdyż pretensye niestawających kredytorow skassowaniu ulegać będą. R. 1829 januaryi 28 d.

Sędzia Ziem. Ptu Wileń. Stanisław Drzewicki.

Sędzia Alojzy Malecki.

Pisarz Józef Naborowski.

Regent Marcelli Talat.

2 Z rozporządzenia Rządu Gubernialnego Litto Grodzieńskiego, skutkiem ukazu Rządzącego Senatu nastętego w dniu 29 kwietnia roku idącego, rozpocznie się wdomu JW. Maxymowi-

cza b. V. Gubernatora Grodzieńskiego, przy ulicy Wileńskiej w mieście Grodnie pod N. 241 położonym, publiczna licytacja, na wyprzedaż ruchomości tegoż JW. Maxymowicza i b. Guberns. Skarbnego W. Zachy, jakoto: bielizny stołowej, biblioteki z xiąg w językach rossyjskim, francuzkim, włoskim, łacińskim, niemieckim i polskim złożoney, mebli wszelkich tak do ozdoby jako też i wygody domowej służących, wina w gatunkach węgierskiego, xeresu, małwazyi, madery lepszey, drey-madery, lachrima christi, malagi, medoku, pikarda, haut souterne, reńskiego francuzkiego białego, oraz araku i naliwki. Na jakąkolwiek licytacją życzących zaprasza się.

Marszałek i Kawaler Karol Borzęcki.
Sekretarz Lebel.

Excerpt z Protokołu Manifestowego Sądu Gł. Wileń. 2go Departamentu zapisanego w dacie poniższej oświadczenia pod pieczęcią urzędową tegoż Departamentu d. 26 januaryi 1829 roku stronie potrzebującej wydany.

R. 1829 meca januaryi 26 d. na skutek rezolucyi Sądu Gł. Wileń. 2go Departamentu w żurnale d. 25 januaryi zapisaney, przedstawione przy prośbie d. 25 januaryi przez Hrabinią Wiktoryą Niesiołowską podaney oświadczenie na papierze ceny rubla jednego pisane, wprowadza się do akt, które jest następnego brzmienia: oświadczenie wspót z naysolenniejszą skargą na JW. Kazimierza Czudowskiego odstawnego Podpółkownika Gwardyi Rossyjskiej i wielu orderów Kawalera, imieniem niżej piszącej się Wiktoryi z Xiąg Radziwiłłow Jenerałowyy Hrabini Niesiołowskiej, czyni się z następných powodow, przyjechawszy zza granicy wyczytałem z nawiększym podziwieniem w dodatku do gazety Kuryera Lit. pod N. 111 dnia 14 wrześnias v. s. 1828 r. wydany, obszernie pismo, niemające nic innego na celu, jak tylko naysroźszą potwarz: to pismo pełne obfudy, skutku swego nie otrzymało; krzywdy niewinnym nie utworzyło; światła publiczność zwykłe staje się obroną spotwarzonych i tém cios łagodzi zadany przez obmowę. Obowiązkiem jest moim przed nią się usprawiedliwić, wykazując całkowity ciąg interessu mego z Panem Czudowskim, który nastął z źródła następnego: przez usilne starania i zręczne ułożenie się, zjednał był Pan Czudowski sobie serce i rękę zmarłej s. p. siostry mojej Konstancyi, po zawarciu z nią szlubnych związkow wnet ułożył zapis na przeżycie, to jest: zapisał sobie cały jey wniosek, wzajemnie zaś oprócz wynurzonych dobrych skłonności, zapisać jey nie miał czego. Stało się, siostra moja w pierwszych chwilach pożycia w młodym wieku, bez doświadczenia i rady stwierdziła swoim podpisem rzeczony zapis, którego mocy sam Pan Czudowski niedowierzał, albowieni w kilka lat, kiedy siostra moja śmiertelną chorobą złożona została, otrzymał Pan Czudowski korroboracyyny dokument, przez który znouu oboje małżonkowie wszystko sobie na przeżycie zapisali. Niech tu publiczność raczy zwrócić swoją uwagę, czyli osoba pełna czei dla świętych prawideł religiynych, w chwili gdy z wyroku Naywyższego Trybunału, widzi pasmo dui swoich w bliskości przeciać się mające, może myśleć o znikomych korzyściach doczesnych, albo raczey, czy takie korzyści umysł

jey natenczas zajmować zdołały. Nader bolesney straty przypomnienie tamuje bieg pióra mego: takiy był natury dokument, który po śmierci siostry zrodził spór, z jedney strony o prawo spadku po zeszyłej siostrze bezpotomney, z drugiey o stwierdzenie zapisow jey, wydanych mężowi. Starsza siostra moja Lubańska wspólnie ze mną rozpoczęła proceder, Pan Czudowski w ciągu procederu, pod różnemi kształtami dawał nam czuć skutki swojej ku nam nieprzychylności, ztąd więc naturalnie harmonia miejsca niemiała i wszelka komunikacja między nami została przeciętą. W r. przeszłym przybyłam do Warszawy, gdzie znalazłam córki mojej; wkrótce po moim przyjeździe nadjechał Pan Czudowski i natychmiast prosił Pana Jenerała Niesiołowskiego, ażeby mnie skłonił do układu. Użyłam z mojej strony Pana Mecenasza Dzierożyńskiego, który cały układ do końca doprowadził. Przez ten układ, odstąpiłam więcej niż dwie trzecie części z mojej należności, albowiem przestałam na 90,000 złł. pol. i połowie brylantow zmarłej mojej siostry zastawionych w Lombardzie Petersburskim przez Pana Czudowskiego; gdy nakoniec dokument został przygotowany do przyznania, Pan Czudowski pierwszy raz po śmierci siostry mojej widział się zemną, przyprowadzony przez Pana Dzierożyńskiego, i w przytomności jego w nayspokorniejszey postaci począł błagać o przebaczenie za wszystkie swoje przeszłe postęпки, obiecując zupełną poprawę, oraz zapewniając o swojej niezłomney odtąd przyjaźni i poświęceniu się na wszelką pomoc i usługę, zaklinając przytem, abym z powodu przeszłego związku z siostrą, chciała go zawsze uważać w rzędzie moich krewnych. Będąc przekonana, że położenie obrażającego jest cięższe nad obrażonego, który w czystym sumnieniu czuje ulgę, i któremu uczucia miłości bliźniego nie są obce, puściłam w niepamięć dawną niechęć. W te słowa zatem zapewniłam go: „chętnie sciągam zasłonę na dotkliwe uchybienia przeszłości, na przyszłość zaś mi to mnie będzie uznać w osobie męża utraconey drogiey siostry szczerego przyjaciela.” Czyliż sądzić mogłam, że gdy usta Pana Czudowskiego wymawiały tak przychylnie wyrazy, sercem zdrada miotala? O jak mylnie umiemał P. Czudowski rozumiejąc, że honor damy można dotknąć bez uarażenia osoby swojej! Ten który czerni płęć niewieścią, a co gorsza siostrę s. p. żony swojej, której winien był swój cały; ten który niewzdryga się nadwęgryć sławy niewinney osoby w pierwszym młodości kwiecie, w celu uszkodzenia nadal jey losowi, czyli może się mieścić w gronie szlachetnie myślących obywateli? Odwołuję się do publiczności bezstronney i sprawiedliwej, niech swem światłem osądzi zdaniem, czyli postępek podobny niezasługuje na srogą nagane? Pan Czudowski w oświadczeniu swoim wspomina, że pociągnie mnie do przysięgi, ten postrach nie przeraził sumnienia mego, wzywam świadectwa Stwórcy Naywyższego, tego który zgłębia i przenika nasze nayskrytsze uczucia i myśli, wzywam go spokojnie i szczerą prawdę kreślę uręczając, że od żadney istoty żyjącej słowa nie słyszałam o projekcie Pana Czudowskiego względem posiadania córki mojej, której szczęścia za całą successą nie poświęciłabym; podobny

warunek niedoprowadziłby do końca układu, przeciwnie zniszczyłby go do szczętu. Znając to dobrze Pan Czudowski ściśle ukrywał ów projekt przedemną tak dalece, że nawet lotniejsza przezorność nad moją została by omamioną. To co napisałam wyżej o widzeniu się mojem z Panem Czudowskim, oraz o mianey z nim rozmowie po zawarciu dobrowolnie układu, potwierdza własnego w oświadczeniu wyznaniem, „a gdy przystoynność wzbronila prosić natychmiast o błogosławienstwo matki na wyjezdnym do Drezna będącemy, pozostało mnie cieszyć się niepełną nadzieją, iż po rozstaniu się z nią z Drezna naszemu związkowi błogosławić zechce.“ Niech sam Pan Czudowski, lub za pomocą czyjakolwiek, uczynić zechce rozbiór tego co tu wyrzekł, wówczas przyzna, że całą swoją poźwarz oparł na zmyśleniu, że naciągał ją nanyieźręcznicy do swojego interessu, i że nakoniec w opowiadaniu wymyślonych zdarzeń niebył wstanie zatrzeć prawdy: promień jey wyknął się niechcącemu w powieści i odkrył całe dzieło nie czyniące jemu zalety: rzecz jest oczywista, że gdy przystoynność wzbronila prosić o błogosławienstwo matki na wyjeździe, więc ukrywał przed matką zamiary swoje względem córki, stał się przeto Pan Czudowski odpowiedzialnym za podobne pismo, które w rzedzie paszkwilow mieścić się może. Paszkwil hańbi i poniża; lecz kogo? tego co go utwarza: tłumaczenie moje przekona Publiczność, ile zarzuty Pana Czudowskiego są słabey osnowy. Nader ceniąc opinią publiczną, gorliwie pragnę zachować ją ciągle i cieszyć się nadzieją otrzymania jey głosu za sobą, co jeśli uzyszczę osłodzi obelgę mnie dokonaną; oświadczam też przed publicznością, że i drogą prawa krzywdy mnie wyrządzoney poszukiwać nie przestanę. R. 1829 meca stycznia 24 dnia. Takowe oświadczenie własną ręką podpisuję. Wiktorya z Xiążąt Radziwiłłow Hrabinia Niesiołowska.

O zgodności z protokulem świadczyć Expedytor L. Zaborowski.

Franciszek Karczewski Guberski Sekretarz.

Pozwolono drukować. Wilno d. 28 stycznia 1829 r. Cenzor Kollegialny Assesor Ignacy Szydłowski.

1 R. 1829 lutego 1 d., z domu Szpakowskiego, przy Rudnickiey ulicy, pod N. 292, zginał wyżeł, wielki, biały, głowa i uszy kasztanowate, po bokach i nad ogonem plamy kasztanowate wielkie, na łbie plama biała, w kształcie strzałki, ktoby takiego wyżeła przejął, lub widział u kogo; niech się zgłosi do Murggrabiego wyżej wspomnianego domu. Jan Zukowski.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

3 W mieście Pttowym Nowe Troki zwanem o mil 4 jazdy od miasta Guberskiego Wilna położonem, przy ulicy Wielkiey Wileń i przy dalszych ulicach oraz nad brzegiem jeziora tuż przy mieście Trokach będącym, znajdują się większe i mniejsze domy cztery poosóbne, w tych domach są pokoje, stancye mieszkalne, stajnie, wozownie, gumna i dalsze budowle, przy tychże domach czyli dworach znajdują się pola trzy szlacheckie, ogrody warzywne oraz pole wyrobne do zasiewu zbożem jarym, mianowicie pole o dwie wiorsty od miasta Trok na dwie zmiany dzielącego się zarobnego na usiew w kaźdey zmianie po pięć beczek żyta, takowe wyrażone domy i dalsze szczegóły są własnością W. Zulemy z Hołubowskich Baranowskiey Tytularney Sowiernikowey Strabczy-

ney Pttu Wileń, żadnemi ciężarami nieobarczone, ktoby życzył sobie nabywać wiecznością, zastawą lub w arendowne posesyie brać, oto ma traktować z pełnomocnikiem wyrażoney Zulemy Baranowskiey mężem lub oną samą w mieście Guber. Wileń mieszkającymi, przy tym zastrzega się, aby nikt z dalszemi osobami w żadne umowy o wyrażone domy i ich przynależności oprócz wyż wymienionych osób nie wchodził i nieonerował one. Pisan w Wilnie 1829 r. meca januar. dnia. Wileński Powiatowy Strapczy Tytular. Sowiernik Baranowski.

Wolno drukować Wilno d. 22 stycznia 1829 r. Cenzor, Norbert Jurgiewicz.

3 Stosownie do zapisanego w r. 1822 julii 16 w Sądzie Głównym Wileńskim urzędowego oświadczenia, podaje się jeszcze przez gazetę do wiadomości publiczney ostrzeżenie, iżby nikt, ani wlewkiem, ani w zastaw, nieprzyymował od JWW. Maurycego i Anny Prozorów, żadnego, z dwóch obligów podpisanych przez Komornika Teodora Iłakowicza, zajmujących sumę niiby należną do wypłaty w restancyi, po r. sr. 750; gdyż one wynikły z wyprzedania przez Prozorów w r. 1828 maja 1 d. folwarku Mazuryszek; a nabywca W. Iłakowicz, dotąd jeszcze, dla racyi długów skarbowych, ani może objąć Mazuryszek, ani mieć jakikolwiek procent od wyptaconey już za Mazuryszki summy, ani wreszcie uspokoić się od pozwów przysyłanych sobie w różne jurvydykcyie przez dalszych wierzycieli tychże Prozorów.

W imieniu W. Iłakowicza jako Plenipotent podpisuję Andrzej Jastrzembski Adwokat Sądu Gł. Wileń.

Wolno drukować. Wilno d. 15 stycznia 1829 r. Cenzor Norbert Jurgiewicz.

3 Wizytującemu mnie z urzędu Klasztor Wileński XX. Karmelitów pod tytułem Wszystkich Świętych, różni ludzie mianowicie Starozakonni zaczęli pokazywać obligi i kartki, za którymi jakoby na potrzeby Klasztoru, przeszły Przeor tegoż Klasztoru X. Wawrzyniec Mankowski długi pozaciągał. Ja wiedząc i znajdując w księgach i rejestrach, że intrata miejscowa aż nadto wystarczała na potrzeby, oraz że co u kogo X. Mankowski nabrał produktami, to i optacił, jak świadczą też rejestra: jakoż nikt z pretensorow nieodzywał się aż póki X. Mankowski nieostał złożony z Przeorstwa; zatem z obowiązku czuwania nad całością funduszow, przez ninieysze, oświadczam: że długów tych sekretnie zaciągnionych, przed Prowincyałem co rok wizytującym tajonych, świeżemi przy końcu przeorstwa wexlami X. Mańkowskiego zaświadczonych i przez to samo kondyktowych, Klasztor płacić nieobowiązany, i nie może dla tego samego, że nikt z prywatnych i kryjomym sposobem, majątkow funduszowych obciążać nie ma prawa; a że ustawy przez NAYJASNIEYSZYCH MONARCHOW potwierdzone, zabezpieczające całość funduszow są publikowane, nikt przeto niewiadomością tych składać się nie może. Azatem kto ma pretensyie, niechay tych nie na Klasztorze, ale na osobie dłużnika poszukuje. Roku 1829 stycznia 29 dnia Wilno.

X. Hieronim Staniewicz Prowincyał

XX. Karmelitow Dawney Reguły.

Wolno drukować Wilno d. 29 stycznia 1829 r. Cenzor, Norbert Jurgiewicz.